

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

3.1 วัสดุในการทดลอง

พันธุ์ข้าวเหนียวเก่าพันธุ์พื้นเมืองที่รวบรวมจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวนทั้งหมด 31 พันธุ์ และพันธุ์ข้าวเปรียบเทียบ 2 พันธุ์ (ตาราง 3.1)

ตาราง 3.1 แสดงสายพันธุ์ข้าวเหนียวเก่าทั้ง 31 พันธุ์ และพันธุ์เปรียบเทียบ 2 พันธุ์

Varieties	
1. ก้าวียงสา (Kum wiengsa)	18. ก้า 5153 (Kum 5153)
2. ก้าดอยมูเซอ (Kum doi moosoeur)	19. ก้า 88061 (Kum 88061)
3. ก้าน่าน (Kum nan)	20. ก้า 87046 (Kum 87046)
4. ก้าดอยสะเก็ด (Kum doi saket)	21. ก้าสุพรรณ (Kum Supan)
5. ก้านา (Kum na)	22. ก้าเวียดนาม (Kum Vietnam)
6. ก้าพะเยา (Kum phayao)	23. ก้าหกสาดี (Kum Hoksalee)
7. ก้าฝาง (Kum Fang)	24. ก้าS0901 (S0901)
8. ก้า 19959 (Kum 19959)	25. ก้าS0902 (S0902)
9. ก้า 19104 (Kum 19104)	26. ก้าS0903 (S0903)
10. ก้า 99151 (Kum 99151)	27. ก้าS0904 (S0904)
11. ก้า 7677 (Kum 7677)	28. ก้าS0905 (S0905)
12. ก้า 89038 (Kum 89038)	29. ก้าS0906 (S0906)
13. ก้า 87090 (Kum 87090)	30. ก้าS0907 (S090)
14. ก้า 89057 (Kum 89057)	31. ก้าS090ค (S090ค)
15. ก้า 87061 (Kum 87061)	32. ข้าวดอกมะลิ 105 (KDML105 ; Check)
16. ก้า 88083 (Kum 88083)	33. กข 6 (RD6 ; Check)
17. ก้า 88069 (Kum 88069)	

3.2 สถานที่ทดลอง

งานวิจัยนี้ทำที่แปลงทดลอง สาขาวิชาพืชไร่ ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ แปลงวิจัยพืชไร่ ณ ศูนย์วิจัย สาธิตและฝึกอบรมการเกษตรแม่เหียะ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และห้องปฏิบัติการกลาง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2552-2553

3.3 วิธีการทดลอง

3.3.1 การวางแผนการทดลอง

ทำการปลูกข้าวเหนียวดำแต่ละพันธุ์จำนวน 31 พันธุ์ โดยมีข้าวขาวพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และ กข 6 เป็นพันธุ์เปรียบเทียบ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 3 ซ้ำ โดยเริ่มปลูกเมื่อเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2552 ปักดำกอละ 2-3 ต้น ระยะปักดำ 25x25 เซนติเมตร ในการดูแลรักษาแปลงทดลองนั้น ใส่ปุ๋ยรองพื้นสูตร 16-20-0 หลังอายุข้าวประมาณ 30 วัน ครั้งที่ 2 ใส่เมื่อต้นข้าวอายุได้ 55 วัน หลังปักดำ

การทดลองนี้ได้ดำเนินการทดลอง ที่แปลงทดลองสาขาพืชไร่ ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดูแลรักษา กำจัดวัชพืช ป้องกันโรค และแมลงตามความเหมาะสม

3.3.2 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา

ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา ตามมาตรฐานสีต้นข้าวแบบบันทึก descriptors for rice ของ IBPGR-IRRI (1980) โดยบันทึกลักษณะดังนี้

1. ระยะแตกกอ 6 ลักษณะ คือ ใต้แก่ สีแผ่นใบ (leaf blade) สีกาบใบ (leaf sheath) สีเขี้ยว ก้านแมลง (auricle) สีเชื่อมกันน้ำฝน (ligule) สีข้อ (node) และสีปล้อง (internode)
2. ระยะออกรวง 3 ลักษณะ คือ สีเกสรตัวเมีย (stigma) สีปลายยอดดอก (apiculus) และสีกลีบรองดอก (inner glumes)
3. ระยะเก็บเกี่ยว 3 ลักษณะ คือ สีเปลือกเมล็ด (husk) สีเชื่อมหุ้มเมล็ด (pericarp) และการปรากฏของหาง (present of awn)

3.3.3 การศึกษาความแตกต่างของการปริมาณสารโปรแอนโทไซยานิน (Proanthocyanin)

หาปริมาณสารโปรแอนโทไซยานินในเมล็ดข้าวเหนียวดำกล้องของแต่ละสายพันธุ์ ตามวิธีของ Abdel-Aal *et al.* (1998)

เก็บตัวอย่างเมล็ดทุกต้นแล้วทำการสุมตัวอย่างเมล็ดในแต่ละพันธุ์ จากนั้นไปสกัดสารโปรแอนโทไซยานิน โดยบดเมล็ดข้าวเหนียวกำลัง และชั่งข้าวที่บดจำนวน 3 กรัม ใส่ใน centrifuge tube ขนาดความจุ 50 มิลลิลิตร เติมสาร acidified ethanol (ethanol และ HCl 1 N 85:15 v/v) ปริมาตร 25 มิลลิลิตร แล้วนำไปเขย่าด้วยเครื่องเขย่าสาร เป็นเวลา 15 นาที หลังจากนั้น ปรับค่า pH ให้เป็น 1 โดย 4 N HCl แล้วเขย่าต่ออีก 15 นาที หลังจากนั้นนำไปปั่นเหวี่ยงด้วยความเร็วรอบ 27,200 g เป็นเวลา 15 นาที นำสารสกัดที่ได้ไปในขวดปรับปริมาตร ปรับปริมาตรด้วยสาร acidified ethanol ให้มีปริมาตร เป็น 50 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปวัดด้วยเครื่อง spectrophotometer โดยอ่านค่า absorbance ที่ความยาวคลื่นแสง 535 นาโนเมตร และทำการหามาตรฐานของสารไซยานิดิน 3-กลูโคไซด์ ความเข้มข้น 0-48 ไมโครกรัม ในสาร ethanol 3 มิลลิลิตร นำไปวัดค่า absorbance ที่ความยาวคลื่นแสง 535 นาโนเมตร แล้วนำไปคำนวณหาค่าปริมาณสารโปรแอนโทไซยานินตามสมการดังนี้

$$C = (A/B \times (\text{vol}/1,000)) \times \text{MW} \times (1/\text{sample wt}) \times 10^6$$

$$C = (A/25,965) \times (50/1,000) \times 499 \times (1/3) \times 10^6$$

$$C = A \times 288.21 \text{ mg/kg}$$

เมื่อ C = concentration of total anthocyanin (mg/kg)
 B = molar absorptivity (Cyanidin 3-glucoside = $25,965 \text{ cm}^{-1} \text{ M}^{-1}$)
 Vol = total volume of anthocyanin extract
 MW = molecular weight of cyanidin 3-glucoside = 449

3.3.4 การศึกษาความแตกต่างของการสะสมสารไซยานิดิน 3-กลูโคไซด์

วิธีการวิเคราะห์ไซยานิดิน 3-กลูโคไซด์

เก็บตัวอย่างเมล็ดข้าวทุกต้นแล้ว ทำการสุมตัวอย่างเมล็ดในแต่ละพันธุ์จากนำไปสกัดไซยานิดิน 3-กลูโคไซด์ ในส่วนของเมล็ด โดยวิธีของ (Ryu *et al.*, 1998) นำตัวอย่างของข้าวเหนียวกำลังจำนวน 1 กรัม มาสกัดในสารสกัด 0.5%TFA- 95%EtOH ปริมาตร 20 มิลลิลิตร จากนั้นนำเข้าเครื่องเขย่าเป็นเวลา 9 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง (ประมาณ 25 องศาเซลเซียส) ตัวอย่างที่สกัดได้นำมากรองเอากากเบื้องต้นโดยใช้กระดาษกรองเบอร์ 4 จากนั้นกำจัดสิ่งปนเปื้อน ซ้ำอีกครั้งโดยใช้ C_{18} cartridge (กรองสารสกัดเก็บไว้ประมาณ 10 มิลลิลิตร) นำสารสกัดที่ได้ไปวิเคราะห์ในเครื่อง HPLC (high performance liquid chromatography) ยี่ห้อ Shimadzu เพื่อวัดปริมาณสารไซยานิดิน โดยใช้

คอลัมน์ Allure C₁₈ 5 μ M ความยาวคอลัมน์ 250 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง 4.6 มิลลิเมตร ตรวจวัดที่ ความยาวคลื่น 280 นาโนเมตร ที่ mobile phase A คือ 0.1%TFA-H₂O และ mobile phase B คือ 0.1%TFA-MeOH เปลี่ยน mobile phase A ไปเป็น B โดยใช้สมการเส้นตรงจาก 0.1%TFA-H₂O ไป เป็น 0.1%TFA-MeOH ใช้เวลา 30 นาที ที่อัตราการไหล 1.0 มิลลิลิตร/นาที จากนั้นนำไปวิเคราะห์ และเปรียบเทียบไซยานิ-ดินมาตรฐานต่อไป

3.3.5 การศึกษาความแตกต่างของการสะสมสารฟีนอลิกทั้งหมด

วิเคราะห์ปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมด ตามวิธีของ Folin and Ciocalteu, 1927

เก็บตัวอย่างเมล็ดทุกต้นแล้วทำการสุ่มตัวอย่างเมล็ดข้าวเหนียวก่ำแต่ละพันธุ์ จากนั้นไป สกัดโดยทำการเจือจางสารสกัด นำตัวอย่างของข้าวเหนียวก่ำพันธุ์พื้นเมือง 1 กรัม มาสกัดในสาร เอทานอล 85%- HCl ปริมาตร 25 มิลลิลิตร จากนั้น ให้ได้ความเข้มข้นที่เหมาะสม ปริมาตร 0.1 มิลลิลิตร ผสมกับสารละลาย Folin Ciocalteu reagent ปริมาตร 1 มิลลิลิตร (เจือจางอัตราส่วน 1:1 ระหว่างสารละลายและน้ำกลั่น) ร่วมกับ 10% Na₂CO₃ 1 มิลลิลิตร และน้ำกลั่น 1 มิลลิลิตร จากนั้น บ่มทิ้งไว้ในที่มืด อุณหภูมิห้อง นาน 1 ชั่วโมง วัดปฏิกิริยาด้วยการวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 760 นาโน เมตร หลังจากนั้นนำค่าที่ได้จากน้ำกลั่น และสารละลายมาตรฐานของกรดแกลลิกความเข้มข้นต่างๆ มาทำการฟมาตรฐานเพื่อใช้เปรียบเทียบกับค่าที่วัดได้จากการสกัด และคำนวณความเข้มข้นของสาร สกัดในรูปของมิลลิกรัมของกรดแกลลิกสมมูลต่อ 100 กรัม

3.3.6 การศึกษาความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ (DPPH radical scavenging activity)

วิเคราะห์ความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ ตามวิธีของ Brand-William *et al.*, 1995

เตรียมสารละลายของ DPPH ที่ความเข้มข้น 0.08 มิลลิโมล ในสารละลายเอทานอล 100% หลังจากนั้นผสมสารละลาย DPPH, tris buffer solution และ 80% เอทานอล ในอัตราส่วน 1: 1: 1 เพื่อให้ได้สารผสมปริมาตร 1.8 มิลลิลิตร หลังจากนั้นเติมสารสกัดจากตัวอย่างปริมาตร 0.6 มิลลิลิตร (ในกรณีของสารมาตรฐานให้เติมสารมาตรฐานความเข้มข้นต่างๆ ลงไปแทนสารสกัดจาก ตัวอย่าง โดยใช้ Trolox เป็นสารมาตรฐาน) ปริมาตรสุดท้ายเท่ากับ 2.4 มิลลิลิตร บ่มปฏิกิริยาไว้นาน 30 นาที ในที่มืด วัดปฏิกิริยาโดยวัดค่าดูดกลืนแสงที่ 525 นาโนเมตร หน่วยวัดมีค่าเท่ากับ ไมโคร โมลาร์ Trolox ต่อกรัมตัวอย่าง (μ M TE/g sample)

3.3.5 การศึกษาความสัมพันธ์ของปริมาณสารโปรแอนโทไซยานิน ไซยานิดิน 3-กลูโคไซด์ สารฟีนอลิกทั้งหมด และความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ

ทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปริมาณสารโปรแอนโทไซยานิน ปริมาณไซยานิดิน 3-กลูโคไซด์ ปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมด และความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลทางสถิติโดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวน (Analysis of variance) แต่ละข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับพันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105 และ กข 6 และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ที่ $P < 0.05$